

ศาสนาอิสลาม

ย คำว่า "อิสลาม" หมายถึงยอมมอบตนต่อพระประสงค์ของอัลเลาะห์ มีหะดีษหนึ่งที่ยอธิบายความหมายของคำว่าอิสลามได้อย่างดีที่สุดเล่าจาก อุมัร บุนตอริก้อตตอบ (ร.ด) ได้กล่าวว่า ในวันหนึ่งขณะที่พวกเราอยู่กับท่านรอซูลุลเลาะห์ (ซ.ล.) ได้มีชายแปลกหน้าคนหนึ่งโผล่เข้ามาที่พวกเรา เขาสวมใส่ด้วยเสื้อผ้าสีขาวเอี่ยม ผมนำจัดย ไม่ปรากฏร่องรอยของการเดินทางให้เห็น และไม่มีใครสักคนในหมู่พวกเรารู้จักเขา จนกระทั่งเขาได้หลุดตัวลงนั่งใกล้ ๆ ท่านนบี (ซ.ล.) โดยเอาหัวเข้าทั้งสองข้างของเขาวางบนขาอ่อนทั้งสองข้างของท่านนบี และได้วางฝ่ามือทั้งสองข้างของเขาลงบนขาอ่อนทั้งสองข้างของท่านนบี แล้วกล่าวว่า โอ้ มุฮัมมัด จงบอกย โ อิสลามโ แก่ข้าพเจ้า ท่านรอซูลุลเลาะห์ (ซ.ล.) ได้กล่าวตอบว่าอิสลามคือ การที่ท่านต้องให้สัตย์ปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลเลาะห์ คือ การที่ท่านต้องดพรงละหมาด ต้องจ่ายซะกาต ต้องถือศีลอดในเดือนรอมฎอน และต้องเดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ถ้าหากท่านมีความสามารถ ชายแปลกหน้าได้กล่าวว่า ถูกต้องแล้ว

ย มุสลิม หมายถึง ผู้ที่ยอมมอบตนต่อพระประสงค์ของอัลเลาะห์ให้แก่ผู้ที่ศรัทธาและปฏิบัติตนดังนี้

ย ๑. ปฏิญาณว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นนอกจากอัลเลาะห์ย และมุฮัมมัดเป็นรอซูลของพระองค์

ย ๒. ทำละหมาดวันละ ๕ เวลา

ย ๓. จ่ายซะกาต

ย ๔. ถือศีลอดในเดือน รอมฎอน

ย ๕. ไปฮัจญ์ ณ เมืองมักกะฮ์ เมื่อสามารถไปได้

ย คำว่ามุฮัมมัด แปลว่า ผู้ได้รับการสรรเสริญ ความจริง นบีได้รับการตั้งชื่อว่า อะหมัด ตามที่มะลาอิกะฮ์ ได้มาบอกแก่อามีนะฮ์ ผู้เป็นมารดาในความฝัน แต่ปู่ของท่านคือ อับดุล มุตตอลิบ ตั้งชื่อให้ว่า "มุฮัมมัด" ตั้งที่อับดุล มุตตอลิบกล่าว

ย

ย ๑. วัศลาม

ย ๒. หะดีษ คือการกระทำหรือคำกล่าวของท่าน ศาสดามุฮัมมัด

๓. รอซูลย ย ย คือย ย ย ย ผู้ที่ได้รับเกียรติจากอัลเลาะห์ให้เป็นผู้นำบัญญัติของพระองค์มาเผยแพร่ (ศาสนทูต) ย

ย ๔. พิฎุฎอล อะหมัด มุฮัมมัด ศาสดาแห่งอิสลามหลักคำสอนที่สำคัญของศาสนาอิสลาม

ย เนื่องจากหลักคำสอนของศาสนาอิสลามเป็นวิถีชีวิตของชาวมุสลิมทุกคนมิได้แยกเป็นหลักคำสอนทางศาสนาโดยเฉพาะเหมือนศาสนาอื่น ๆ หลักคำสอนในคัมภีร์อัล-กุรอาน จึงประกอบด้วยส่วนสำคัญ ๒ ส่วน คือ หลักปฏิบัติและหลักศรัทธาย ซึ่งจะต้องมีพร้อมกันจะขาดอย่างใดอย่างหนึ่งมิได้

ย หลักศรัทธาย หมายถึง ความเชื่อมั่นด้วยจิตใจโดยปราศจากการแวงสงสัยหรือโต้แย้งใดๆ ประกอบด้วย ๖ อย่าง คือ

ย ๑. ศรัทธาในเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้า

ย ๒. ศรัทธาในเทวทูตของพระเจ้า

ย ๓. ศรัทธาในพระคัมภีร์ที่อัลเลาะห์มอบให้แก่มนุษยชาติโดยผ่านศาสดาองค์ต่าง ๆ

ย ๔. ศรัทธาต่อศาสนทูตหรือบรรดาศาสดาองค์ต่าง ๆ

๕. ศรัทธาต่อวันสุดท้ายและวันเกิดใหม่(วันอาคีเราะฮ์)

๖. ศรัทธาในกฎสภาวะลิขิตของพระเจ้า

หลักปฏิบัติ ประกอบด้วยหลักสำคัญ ๕ ประการ คือ

๑. การปฏิญาณตนย ชาวมุสลิมทุกคนต้องปฏิญาณตนว่า โ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลเลาะห์และมุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของพระองค์โ

๒. การปฏิบัติละหมาด ซึ่งหมายถึงการนมัสการพระเจ้า เป็นข้อกำหนดที่ชาวมุสลิมจะต้องปฏิบัติไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน วันละ ๕ เวลา

๓. การถือศีลอดย การถือศีลอดหรือเรียกในภาษาอาหรับว่า โ อัด-ศิยามโ หมายถึงการงด ละ ยับยั้ง ควบคุม หลักการปฏิบัติในข้อนี้จะกระทำในเดือน ๙ ทางจันทรคติของอิสลาม เรียกว่าเดือนรอมฎอน

๔. การบริจาคทรัพย์ (อัด-ซะกาต) ชาวมุสลิมถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องสละทรัพย์ในอัตรา ๒.๕ % เพื่อแบ่งปันแก่ผู้อื่น

๕. การประกอบพิธีฮัจญ์ หมายถึง การเดินทางไปประกอบศาสนกิจ ณ เมืองมักกะฮ์ ประเทศซาอุดีอาระเบียย หลักปฏิบัติในข้อนี้เฉพาะผู้ที่บรรลุนิติภาวะ มีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์ย มีสุขภาพดีย มีทุนทรัพย์เพียงพอ ส่วนผู้ที่ไม่สามารถไปได้ก็ไม่บังคับ

ข้อห้ามในศาสนาอิสลาม

๑. ห้ามตั้งภาคีหรือข้อยึดถือนำสิ่งอื่นมาเทียบเคียงองค์อัลเลาะห์ย ไม่ว่าเงินตรา ชื่อเสียง วงศ์ตระกูล เกียรติยศ ประเพณี หรือแม้แต่อารมณ์ที่นำมาเป็นใหญ่ในตัวเอง

๒. ห้ามกราบไหว้บูชารูปเคารพ หรือสิ่งสมมุติต่าง ๆ ไม่ว่าจะป็นรูปปั้น วัตถุ ต้นไม้ ก้อนอิฐ ดวงดาว ดวงอาทิตย์ หรือผีสังนางไม้ต่าง ๆ ย จะเห็นได้ว่าในศาสนาอิสลามจะไม่มีเจ้าที่เจ้าทางหรือการเซ่นไหว้บูชาใด ๆ ทั้งสิ้น
๓. ห้ามเชื่อเรื่องดวงหรือผู้กดวง ห้ามดูหมอล ดูโชคชะตาราศี ดูลายมือ ห้ามถือโชคกลาง ห้ามเล่นเครื่องรางของขลัง
๔. ห้ามเล่นการพนันทุกชนิด ห้ามเสียดาย ย เสียดโชค
๕. ห้ามกินสัตว์ที่ตายเอง สัตว์ที่มีโรค

ย เลือดที่ได้จากการฆ่าสัตว์แล้วรองเอามา เช่น เลือดหมู เลือดไก่ ห้ามกินหมูย ห้ามกินสัตว์ที่ถูกนำไปเซ่นไหว้ สัตว์ที่ถูกรัดคอให้ตายโดยมิได้เชือดให้เลือดไหลย สัตว์ที่ถูกเชือดโดยมิได้กล่าวนามพระอัลเลาะห์ย ห้ามกินสัตว์ที่มีลักษณะน่ารังเกียจ สัตว์ที่ตะบปัสัตว์อื่นกินเป็นอาหารย ห้ามกินดอกเบ็ย

๖. ย ห้ามเสฟสิ่งมีนเมาทุกชนิด เช่น เหล้า เบียร์ กระจกแช่ น้ำตาลเมา กัญชา ฝิ่น หรืออะไรก็ตามที่เสฟเข้าไปแล้วทำอันตรายต่อร่างกาย
๗. ห้ามผิดประเวณีกับหญิงทุก ๆ คน ไม่ว่าจะด้วยการยินยอม ตกลงสมัครใจกันทั้งสองฝ่ายย ขอห้ามเรื่องนี้มิใช่ห้ามการผิดประเวณีอย่างเดียว แต่ยังห้ามสื่อซึ่งนำไปสู่การผิดประเวณี เช่น การสังคระหว่างเพศต้องมีซีดจำกัด ห้ามสูงสิงกันเกินขอบเขต
๘. ห้ามการฆ่าสิ่งมีชีวิตทุกชนิดที่ศาสนาไม่อนุมติ
๙. ห้ามการประกอบอาชีพที่ไม่ถูกต้องศีลธรรม หรืออาชีพนั้นจะนำประชาชนไปสู่ความหายนะย เช่น ตั้งของ ตั้งโรงเหล้าย บาร์ อาบอบนวด ปล่อยเงินกู กินดอกเบ็ย เป็นต้น

๑๐. ห้ามบริโภคอาหารที่หามาได้โดยไม่ชอบธรรม
- ย ย ย ย ย ย ย ๑๑. ห้ามกักตุนสินค้าจนราคาสูงขึ้นแล้วจึงนำสินค้านั้นออกมาขาย
- ย ย ย ย ย ย ย ๑๒. ห้ามกระทำการใด ๆ ที่จะสร้างความเดือดร้อนต่อตนเองและผู้อื่นย (เสวภา ธาณีรัตน์ วรรณคดีศาสนา โครงการตำราและเอกสารวิชาการ วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช หน้า ๒๑๑)

จุดหมายปลายทางของศาสนาอิสลาม

ผู้ที่ยึดมั่นอยู่หลักศรัทธา และปฏิบัติชอบตามหลักปฏิบัติจะได้เดินบนสวรรค์อยู่ร่วมกับพระผู้เป็นเจ้า มีความสุขนวันตรอยบนสวรรค์

ศาสนสถานอิสลาม

ย ศาสนาอิสลามเข้ามาภูเก็ตเมื่อใดไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจนย หลักฐานที่พอจะอ้างถึงการเข้ามาของศาสนาอิสลามในภูเก็ต คือ มีชาวมุสลิมเข้ามาตั้งถิ่นฐานในภูเก็ตอยู่แล้ว และเนื่องจากภูเก็ตเป็นจังหวัดที่ใกล้ชิดกับมาเลเซีย และสิงคโปร์มาก การเดินทางไปมาหาสู่กันเพื่อติดต่อค้าขายย่อมจะเกิดขึ้นเป็นธรรมดา ศาสนาอิสลามจึงเข้ามาพร้อมกับชาวมลายูที่เข้ามาตั้งถิ่นฐานในภูเก็ตได้ หรือจากหลักฐานความเจริญรุ่งเรืองของเมืองกลางในระยะปี พ.ศ.๒๓๐๒- ๒๓๑๐ย ในพงศาวดารเมืองกลางบันทึกเรื่องราวไว้ว่า โ เมืองกลางแต่ก่อนจอมร้างบ้านตะเคียนเป็นเจ้าเมือง เมียจอมร้างเป็นแขกเมืองไทรอ ชื่อ หมาเลียลูกมहु้มเต้าโ ย จากเรื่องราวในประวัติศาสตร์พอจะประมาณได้ว่าชาวมุสลิมเข้ามาตั้งถิ่นฐานในภูเก็ตตั้งแต่สมัยอยุธยา

ย เกษมย กุสลามัตย ได้ให้ข้อสังเกตว่าชาวไทยมุสลิมในภูเก็ตินั้นมาจาก ๒ สาย คือ สายหนึ่งมาจากมาเลเซียย สังเกตจากการแต่งกายของผู้ชายมุสลิมจะสวมหมวกหนีบสีดำอันเป็นลักษณะเด่นชัดของผู้ชายมาเลเซีย และอีกสายหนึ่งมาจากอาหรับย การแต่งกายของผู้ชายนั้นจะสวมหมวกสีขาว (ปีเยาะห์) ปัจจุบันความนิยมที่จะสวมหมวกหนีบสีดำหมดไป เพราะชาวมุสลิมส่วนใหญ่ได้เดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์ที่ประเทศซาอุดีอาระเบียย และได้รับวัฒนธรรมการแต่งกายแบบสวมหมวกสีขาว และการโพกผ้าโพกหัวมาใช้ในภูเก็ทย แม้แต่การเทศนาสั่งสอนของโต๊ะอิหม่ามในสมัยเดิมนั้นจะต้องเทศนาเป็นภาษาอาหรับแล้วแปลเป็นภาษามาเลเซียย ปัจจุบันโต๊ะอิหม่ามจะอ่านพระคัมภีร์เป็นภาษาอาหรับแล้วแปลเป็นภาษาไทย

ย ปัจจุบันในภูเก็ตมีครอบครัวชาวไทยมุสลิมเป็นจำนวนมาก ในเขตอำเภอเมือง ได้แก่ ที่บ้านบ่อแร่ บ้านอ่าวน้ำบ่อ บ้านแหลมพันวา บ้านอ่าวมะขาม บ้านไสยวน บ้านเกาะแก้ว เกาะมะพร้าว เกาะโหลน และบ้านบางคนชัย ในเขตอำเภอกลาง ได้แก่ บ้านบางเทา บ้านบางโจ บ้านบางลา บ้านผัดฉัด บ้านยามู อ่าวปอ อ่าวกึ่ง เกาะนาคา แหลมทราย บ้านบางโรงย บ้านบางแปย อ่าวโต๊ะขุนย บ้านคอเอนย บ้านพาราย บ้านพฤษมภารย และบ้านบางมาหลาย ในเขตอำเภอกะทู้ย ได้แก่ บ้านกมล บ้านป่าตองย และบ้านกะหลิมย ทุกหมู่บ้านจะมีมัสยิดเพื่อประกอบพิธีกรรมทางศาสนาตามที่บัญญัติไว้ในพระคัมภีร์อัลกุรอาน

ย

จังหวัดภูเก็ตินั้นก็มีชาวมุสลิมจำนวนมาก ปลูกสร้างบ้านเรือนใกล้เคียงเป็นหมู่บ้านหลายแห่ง แต่ละแห่งมีมัสยิดประจำหมู่บ้าน ได้แก่

- ย ชื่อมัสยิดย ย ย สถานที่ตั้งย ย ย อำเภอ
- ย ๑. ยามะเยย ย ย ๔๗ หมู่ ๘ ซ.ตลิ่งชัน ต.ตลาดใหญ่ย เมือง
 - ย ๒. กอริอะย ย ย ๒๑ หมู่ ๖ ต.เกาะแก้ว เกาะมะพร้าวย เมือง
 - ย ๓. ลิวาอุลีสลามย ย ย หมู่ ๒ ซ.บางซีเหล้า เกาะแก้วย ย เมือง

๒๔. ยาบรณนุรักษ์ ย ย หมู่ ๕ ซ.ห้วยควน เกาะแก้ว ย เมือง
๒๕. นูร์อินอิสลามียะฮ์ ย หมู่ ๑ ถ.วิเศษ บ้านไผ่ยวน ต.ราไวย์ ย เมือง
๒๖. อีซฮาดุลอิสลามียะฮ์ ย หมู่ ๑๓ หมู่ ๗ ถ.ศักดิ์เดช ต.วิเชียร ย เมือง
๒๗. ดารุลอิสลามียะฮ์ ย หมู่ ๒๔ หมู่ ๓๒ บ้านเกาะโหลน ต.ราไวย์ ย เมือง
๒๘. กามาลียะฮ์ ย ย หมู่ ๗ ซ.แหลมหิน เกาะแก้ว ย เมือง
๒๙. เอวารุลอิสลามียะฮ์ ย หมู่ ๓ ซ.ร่วมใจ ต.ราไวย์ ย เมือง
๓๐. นูร์อินอิสลามียะฮ์ ย หมู่ ๔ ถ.ศักดิ์เดช ต.วิเชียร ย เมือง
๓๑. นูร์ศ็อนียะฮ์ ย ย หมู่ ๔ ถ.วิเศษ ต.ราไวย์ ย เมือง
๓๒. กิยามุดดินียะฮ์ ย ย หมู่ ๖ ซ.บ้านบ่อแร่ ต.ราไวย์ ย เมือง
๓๓. นูร์อุลฮาดายะฮ์ ย หมู่ ๑ ต.ไม้ขาว ย ย ย กลาง
๓๔. บ้านคอเอนียะฮ์ ย ย หมู่ ๒ ต.ไม้ขาว ย ย ย กลาง
๓๕. บ้านพาราย ย ย หมู่ ๔ ต.ป่าคลอก ย ย ย กลาง
๓๖. บ้านบางโรง ย ย หมู่ ๓ ต.ป่าคลอก ย ย ย กลาง
๓๗. บ้านอ่าวปอย ย ย หมู่ ๖ ต.ป่าคลอก ย ย ย กลาง
๓๘. บ้านผักขี้ด ย ย หมู่ ๑ ต.ป่าคลอก ย ย ย กลาง
๓๙. บ้านพรุสมภาร ย ย หมู่ ๘ ต.เทพกระษัตรี ย ย ย กลาง
๔๐. มูร์ริม(บางเทา) ย ย หมู่ ๒ ต.เชิงทะเล ย ย ย กลาง
๔๑. บ้านหยาด ย ย หมู่ ๗ ต.ไม้ขาว ย ย ย กลาง
๔๒. บ้านนาไผ่ ย ย หมู่ ๗ ต.เทพกระษัตรี ย ย ย กลาง
๔๓. บ้านบางลาย ย ย หมู่ ๘ ต.ศรีสุนทร ย ย ย กลาง
๔๔. บ้านบางโจย ย ย หมู่ ๔ ต.ศรีสุนทร ย ย ย กลาง
๔๕. บ้านเกาะนาคาย ย ย หมู่ ๕ ต.ป่าคลอก ย ย ย กลาง
๔๖. บ้านแหลมทราย ย ย หมู่ ๖ ต.เทพกระษัตรี ย ย ย กลาง
๔๗. ยามิอุลฮาดายะฮ์ ย ย หมู่ ๙ ต.ป่าคลอก ย ย ย กลาง
๔๘. ดารุลมุตตาคีนียะฮ์ ย ย หมู่ ๗ ต.ป่าคลอก ย ย ย กลาง
๔๙. บ้านบ่อส้ม ย ย หมู่ ๔ ต.ไม้ขาว ย ย ย กลาง
๕๐. นูร์อินอิสลามียะฮ์ ย ย หมู่ ๑ ต.ป่าตอง ย ย ย กะทู้
๕๑. หะด็อนียัตตุลอิสลามียะฮ์ ย ย หมู่ ๕ ต.ป่าตอง ย ย ย กะทู้
๕๒. ผดุงศาสนียะฮ์ ย ย หมู่ ๕ ต.กมลา ย ย ย กะทู้
๕๓. บ้านกมลา ย ย ย หมู่ ๒ ต.กมลา ย ย ย กะทู้
๕๔. อัลมาดีนียะฮ์ ย ย หมู่ ๖ ต.ตลาดใหญ่ ย ย ย เมือง
๕๕. นูร์อุลฮาดายะฮ์ ย ย หมู่ ๖ ต.กมลา ย ย ย กะทู้
๕๖. ดารุลฮิกมะฮ์ ย ย หมู่ ๔ ต.ป่าคลอก ย ย ย กลาง
๕๗. นูร์อุลฮาดายะฮ์ ย ย หมู่ ๑ ต.ป่าตอง ย ย ย กะทู้
๕๘. บ้านบางมาหลาย ย ย หมู่ ๑ บ้านบางมาเลา ต.สาคร ย ย ย กลาง
๕๙. บ้านบ่อกรวด ย ย หมู่ ๑ บ้านบ่อกรวด ต.เทพกระษัตรี ย ย ย กลาง
๖๐. บ้านบางคูก ย ย หมู่ ๑ ต.ไม้ขาว ย ย ย กลาง

บุคคลากรที่มีหน้าที่เกี่ยวกับมัสยิดนั้นมีทั้งหมด ๓ คนคือ

- ย อิหม่าม คือ ผู้นำในทุกเรื่อง มุสลิมทุกคน จะต้องปฏิบัติตามอิหม่าม
- ย คอเต็บ คือ รองจากอิหม่าม หรือแปลว่า ผู้ปาฐกถาธรรมในวันศุกร์
- ย บิหลันย คือ ผู้อาชา นคือ เรียกกรองให้มาทำละหมาด (มูฮัมหมัด)

ย บุคลากรทั้ง ๓ คน มีความสำคัญมาก เพราะจะทำหน้าที่เป็นผู้นำชุมชนในด้านต่าง ๆ
จัดการทั่วไปในกิจกรรมต่าง ๆ ของมัสยิด ซึ่งเปรียบได้กับศูนย์กลางในการบริหารมัสยิดและของชุมชนนั้น ๆ

ย สำหรับในประเทศไทยนั้นมัสยิดแห่งแรกที่สร้างขึ้นคือ มัสยิดกุฎีทอง ซึ่งสร้างโดยพระยาเจกอะหมัดฯ ในสมัยกรุงศรีอยุธยา
และมัสยิดที่ใหญ่ที่สุดและมีความสวยงามที่สุด คือ มัสยิดนูรุลอิสลาม ตั้งอยู่ที่กรุงเทพมหานคร

ประวัติความเป็นมาของมัสยิดมัสยิดมูร์ริม บ้านบางเทา

ย ได้สร้างขึ้นประมาณ ๒๙ ปีแล้ว โดยเนื้อที่ส่วนใหญ่จะเป็นของชาวบ้านบางเทาเกือบทั้งหมดโดยใช้เวลารสร้างประมาณเกือบ ๒ ปีมาแล้ว

เสร็จและได้ทำพิธีวางศิลาฤกษ์ เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๙ ลักษณะของมัสยิดจะเป็นอาคารสี่เหลี่ยมชั้นครึ่งหลังคามีโคมใหญ่อยู่และมีโคมเล็กอยู่อีก ๔ โคมล้อมรอบโคมใหญ่อยู่ มีบันไดวนขึ้นถึงยอดของโคมใหญ่ได้ลักษณะของโคมจะเป็นรูปดอกบัวตูม มีกระจกใสติดที่ฐานดอกบัวเพื่อให้แสงสว่างลอดเข้าไปได้ ด้านหน้าของมัสยิดจะมีที่อาบน้ำละหมาดสำหรับ ชาย หญิง แยกไว้เป็นสัดส่วน หลังคาใช้เหล็กเสริมคอนกรีต ภายในบริเวณของมัสยิดมีพื้นหินขัด มีเสาดัง ๖๖ ต้นเสา มีลักษณะเป็นห้องโถงใหญ่ มีประตูทั้งหมด ๒๔ บาน ย ย ย ย ภายในแยกที่ละหมาดสำหรับ ชาย หญิง ไว้เป็นสัดส่วนจะมีที่ให้โต๊ะอิหม่าม ขึ้นคุดเบธ เพื่อสั่งสอนชาวมุสลิมในพิธีกรรมต่าง ๆ ที่สำคัญ สำหรับหินที่นำมาวางศิลาฤกษ์นั้นได้นำมาจาก

- ย ๑. เขาพระแก้ว
- ย ๒. เขาค้อ บางเทา
- ย ๓. เขานางพันธุรัต เกาะแก้ว
- ย ๔. เขาเมืองกลาง

ย มัสยิดแห่งนี้สามารถจุคนได้ประมาณ ๒,๐๐๐ กว่าคน และในปัจจุบันก็ยังใช้เป็นห้องบรมสอนศาสนาอิสลามในเวลากลางคืนสำหรับผู้ใหญ่ สำหรับเยาวชนนั้นจะใช้บริเวณด้านข้างของมัสยิดจะมีโรงสอนและอบรม ปัจจุบันนี้ อิหม่ามคือ นายรอราก วรณสมรณกุลย์ คอเต็บคือ นายอาหมาด กาวีเซต และบิหลั่นคือ นายหมุด สาเหล ในปัจจุบันนี้ มัสยิดมุกรัม บ้านบางเทา ก็ได้เป็นมัสยิดกลางประจำจังหวัดภูเก็ตมัสยิดกียามุดดิน (บ้านบ่อแร่)

จดทะเบียนเมื่อวันที่ ๑๒ย มกราคม พ.ศ. ๒๕๙๓ ตั้งอยู่ที่ หมู่ ๖ ต.วิชิตย อ.เมือง จ.ภูเก็ต
ย เริ่มสร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ตั้งอยู่ในที่ดินของนายหลงสัน สมบูรณ์ ซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๓ ตำบลอ่าวมะขาม อำเภอเมือง ภูเก็ต

ลักษณะตัวอาคาร

เป็นอาคารยกพื้น ไตถุนโล่ง ปูกระดาน ฝาไม้ไผ่ขัดแตะมุงจาก มีนายละไบอี โชคเกื้อ เป็นอิหม่าม มีอายุการใช้งานประมาณ ๒๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๔๗) และหลังจากนั้นไม่สามารถใช้ประกอบศาสนกิจได้อีกเนื่องจากชำรุดทรุดโทรมมากมัสยิดหลังที่ ๒ ชื่อมัสยิดบ้านบ่อแร่

ย ในปลายปี พ.ศ. ๒๕๔๗ย จึงได้ย้ายมาสร้างอาคารมัสยิดในที่ดินของนายละไบอี โชคเกื้อ ห่างจากที่เดิมประมาณ ๕๐๐ เมตร ซึ่งได้มอบที่ดินให้ทั้งแปลงประมาณ ๑ ไร่เศษ ให้เป็นที่วากาฟ (สาธารณประโยชน์) ได้ปลูกสร้างอาคารมัสยิดโดยการสละแรงและบริจาคเงินของชาวสัปบุรุษในบ่อแร่

ย ต่อมาเมื่อมีสัปบุรุษมากขึ้น ทำให้พื้นที่ประกอบศาสนกิจ ไม่สามารถอำนวยความสะดวกได้จึงได้เคลื่อนย้ายอาคารมัสยิด (โดยวิธีหาม) ไปไว้ที่ใกล้จะก่อสร้างอาคารหลังใหม่ในราวต้นปี พ.ศ. ๒๕๑๔มัสยิดหลังที่ ๓ ชื่อมัสยิดกียามุดดิน
ย (บ้านบ่อแร่)

ย คณะกรรมการมัสยิดกียามุดดิน ซึ่งประกอบด้วยอิหม่าม คอเต็บ บิหลั่น ได้ยื่นขอที่ดินที่นายละไบอี วากาฟให้ยื่น ขอทำโฉนดทั้งแปลงในนามของมัสยิดกียามุดดิน ต่อมาทางราชการได้ออกโฉนดหมายเลขที่ ๑๒๓๒๔ เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ. ๒๕๑๔ ในนามของ "มัสยิดกียามุดดิน" เนื้อที่ประมาณ ๑ ไร่เศษ

ย การก่อสร้างอาคารได้เสร็จเรียบร้อยเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๗ และได้ทำพิธีเปิดในวันนั้น และนายหลิม โชคเกื้อ เป็นอิหม่าม เวลาต่อมาเมื่อมีสัปบุรุษเพิ่มมากขึ้นทำให้การประกอบศาสนกิจไม่สามารถทำได้โดยสะดวก จึงได้มีการขยายตัวอาคารมัสยิดไปทางทิศใต้ กว้างอีก ๖ เมตร ยาวเท่าอาคารเดิม อาคารที่ขยายออกไปนั้น พื้นเสาลงคาใช้คอนกรีตเสริมทั้งสิ้นในการประกวดย ย ย ย ย ตามโครงการประกวดศาสนสถาน ประจำปี พ.ศ. ๒๕๓๔ ของจังหวัดภูเก็ต มัสยิดกียามุดดิน ได้รับรางวัลชนะเลิศของจังหวัดภูเก็ต และได้รับไปประกาศุฒิบัตรโครงการประกวดศาสนสถานเมื่อวันที่ ๒๔ย พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๔มัสยิดอับดุลลาฮียะห์ (บ้านคอเอน)

ย นับเป็นมัสยิดที่เก่าแก่ที่สุดมัสยิดหนึ่งจากหลักฐานปรากฏว่ามัสยิดนี้ได้สร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๓๔๐ เป็นศาสนสถานตั้งอยู่ ณ หมู่ที่ ๒ ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต โดยมีนายอิบรอฮีม นัยนา เป็นอิหม่าม จากนั้นจึงได้มีการรื้อถอนมัสยิด และสร้างมัสยิดใหม่ขึ้นแทนอีก ๓ ครั้ง (รวมทั้งมัสยิดหลังปัจจุบันนี้ด้วย)

- ย มัสยิดหลังที่ ๒ สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๐ มีนายการิม ใสดี เป็นอิหม่าม
- ย มัสยิดหลังที่ ๓ สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีนายมุดตอฏู สมาน เป็นอิหม่าม
- ย มัสยิดหลังที่ ๔ สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๐ พ.ศ. ๒๕๑๘ หลังปัจจุบัน

ย ได้รับการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย เลขทะเบียน ๒ โดยมีนายต่วน สุวรรณศาสน์ จุฬาราชมนตรีในขณะนั้นเป็นผู้วางศิลาฤกษ์ วางรากฐานมีนายอะหมาด ส้าเการัตัน ซึ่งเป็นประธานกรรมการอิสลามจังหวัดภูเก็ตเป็นประธานก่อสร้างร่วมกับคณะกรรมการมัสยิดบ้านคอเอน ปวงสัปบุรุษแล้วผู้มีเกียรติอื่น ๆ และมีนายจิบานัยนา เป็นอิหม่าม

ลักษณะการก่อสร้างตัวอาคาร

มัสยิดกว้าง ๑๘ เมตร ยาว ๒๓ เมตรเป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กชั้นเดียว มีปวงสัปบุรุษในเขตมัสยิดประมาณ ๒,๘๐๐ คน ในปัจจุบันมี นายสะอาดย นารอยี

เป็นอิหม่าม นายคัล จิงา เป็นคอเต็บ และนายหนืด ปานดำเป็นบิหลันศาสนพิธีอิสลามการละหมาด

ย การละหมาด หรือ นมาซ มาจากคำ อหรับว่า อัศคอลละห์ แปลว่า การขอพร การละหมาดคือ การแสดงความเคารพต่อ พระเจ้าทั้งร่างกาย และจิตใจ เป็นศาสนกิจที่สำคัญที่สุดของศาสนาอิสลามประดุจเสาหลักของศาสนา ดังนั้น การละหมาดที่มุสลิมปฏิบัติจนครบทุกวันนี้ เป็นรูปแบบที่สำคัญ ที่ท่านศาสดา ปฏิบัติไว้เป็นแบบอย่าง พระเจ้า (อัลเลาะห์) ได้ทรงบัญญัติเกี่ยวกับการละหมาดไว้ในคัมภีร์อัลกุรอาน ว่า ก่อนละหมาดนั้นจะต้องอาบน้ำละหมาดก่อนทุกครั้ง การละหมาด ย แบ่งเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ ๒ ประเภท คือ การละหมาดฟริฎ คือ การละหมาดที่บังคับต้องทำ ได้แก่ การละหมาดประจำวัน ๕ เวลา และการละหมาดวันศุกร์ บังคับเฉพาะผู้ชาย เป็นต้น

ย การละหมาดประเภทที่ ๒ คือ การละหมาดซุนนะห์ (ซุนัต) คือ การละหมาดที่ไม่บังคับถ้าปฏิบัติแล้วจะได้อานิสงค์ หากไม่ปฏิบัติก็จะไม่บาป การละหมาดประเภทนี้ ได้แก่ การละหมาดก่อน หรือ หลังจากการละหมาดประจำวัน, การละหมาดให้เกียรติแก่แม่สยิด การละหมาดในวันตรุษทั้งสอง และ จากที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้า ได้ศึกษาการละหมาดภาคบังคับ ซึ่งมุสลิมทุกคนจะต้อง ปฏิบัติตั้งแต่บรรลุนิติภาวะ จนวาระสุดท้ายของชีวิต โดยปฏิบัติวันละ ๕ เวลา คือ

ย เวลาหัวรุ่ง เรียกว่า ละหมาดซุโบนะห์ ๒ รอกาอัต

ย เวลากลางวัน เรียกว่า ละหมาดซุฮ์รอ์ ๔ รอกาอัต

ย เวลาเย็น เรียกว่า ละหมาดฮาซาย ๔ รอกาอัต

ย เวลาพลบค่ำ เรียกว่า ละหมาดมักริบ ๓ รอกาอัต

ย เวลากลางคืน เรียกว่า ละหมาดอิชา ๔ รอกาอัต

ย การละหมาดนี้ จะขาดไปเวลาใดไม่ได้เลย เขาจะต้องใช้เวลาที่เขาทำขาดไปทุก ๆ เวลา (นอกจากหญิงที่มีประจำเดือน ไม่ต้องทำการละหมาด)

ย รอกาอัต คือ จำนวนครั้งของการทำละหมาดทุก ๆ เวลา (นอกจากหญิงที่มีประจำเดือน ไม่ต้องทำการละหมาด)

สถานที่ในการละหมาดนั้น เมื่อได้เวลาละหมาด มุสลิมจะละหมาดที่ใดก็ได้ไม่จำเป็นต้องเป็นที่มัสยิดหรือสุเหร่า อาจจะเป็นที่บ้าน ที่ทำงาน บนพาหนะ ฯลฯ ขอแต่ให้เป็นที่สะอาด สำหรับวันศุกร์และวันตรุษทั้งสองต้องละหมาดที่มัสยิด คือ สถานที่ชุมนุม และการทำละหมาด ร่วมกัน ส่วนวันอื่น ๆ หากมุสลิมสามารถไปละหมาดร่วมกันได้ที่มีสยิดจะเป็นสิ่งที่ดียิ่ง

ย บุคคลที่ต้องละหมาด ก็คือ ผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้านร่างกาย คือ หญิงตั้งแต่เริ่มมีรอบเดือน หากเป็นชายก็เข้าสู่วัยหนุ่ม

การละหมาดเป็นบทบัญญัติบังคับสำหรับทุกคนทั้งชายและหญิง จบจนวาระสุดท้ายของชีวิต จะยกเว้นแต่เพียงบางกรณีเท่านั้น เช่น หญิงมีรอบเดือน หรือ มีเลือดหลังคลอดบุตร

ย สำหรับน้ำละหมาด ก็คือ การทำความสะอาดใบหน้า มือ แขน ศีรษะ และเท้า โดยการใช้น้ำ หรือลูบใบหน้า และมือทั้งสอง

ด้วยดิน หากปราศจากน้ำ เราจึงเรียกว่าการทำตะยัมมูม สำหรับวิธีการอาบน้ำละหมาดนั้น สิ่งที่ทำให้เสียน้ำละหมาดมีมากมาย เช่น การหลับสนิท เป็นลมหมดสติ หรือการที่มีมือไปสัมผัสกับอวัยวะเพศ โดยไม่มีสิ่งรองรับ หรือแม้แก่การกระทบกับเพศตรงกันข้าม โดยมีความรู้สึกในความใคร่ หรือถ่ายอุจจาระหรือ บัสสวะ เป็นต้น ในเรื่องของน้ำที่ใช้ทำความสะอาดนั้น ต้องไม่มีสิ่งสกปรกเจือปนอยู่ เช่น น้ำมัน น้ำประปา น้ำอบ ฯลฯ ในกรณีที่ไม่มีน้ำนั้น ท่านศาสดาอนุญาตให้ใช้ฝุ่น ดิน แทนได้ โดยการทำตะยัมมูมการแต่งกายของชาวมุสลิม

ย การแต่งกายของมุสลิมโดยทั่วไป ทั่วไปแล้ว อิสลามเป็นศาสนาที่เคร่งครัดมากในเรื่องนี้ แต่สังคมปัจจุบันทำให้วัฒนธรรมเหล่านั้น ค่อย ๆ

กลืนไปกับประเพณีนิยมตามแบบสมัยใหม่ ทำให้ผู้พบเห็นโดยทั่วไป มองดูแล้วไม่สามารถแยกออกได้ว่าคนไหนเป็นมุสลิม คนไหนเป็นคนศาสนาอื่น

ทำให้เกิดความสับสน จะมีบางคนถึงกับพูดว่าถ้าหากมีใครคนหนึ่งคนใดตายลงที่สาธารณะ ควรจะพาไปไว้ที่ไหนดี" มัสยิด หรือวัด เพราะไม่มีสัญลักษณ์ ของศาสนานั้นเอง

ย การแต่งกายของ มุสลิมนั้น ถ้าหากเป็นผู้ชาย ตามแบบสมัยเดิมแล้ว มักจะนุ่งโสร่งเลยเขา จนถึงตาม่ม คล้ายผู้หญิง ส่วนเสื้อมักจะสวมเสื้อแขนยาว สีสุภาพ

เราอาจจะได้เห็นจากผู้ที่มียายุแล้วเท่านั้น ในสมัยนี้ ส่วนคนรุ่นใหม่ยากที่จะค้นพบได้ หรือ มีก็น้อยเต็มที ยิ่งที่ภูเก็ด้วยแล้ว เดียวนี้เต็มไปด้วยโรงแรม

สถานที่ท่องเที่ยวมากมาย ถ้าหากใครแต่งกายแบบสมัยเก่า เพื่อน ๆ ก็อาจจะล้อได้ นี่เฉพาะการแต่งกายที่เป็นชุดล้าหลังอยู่ที่บ้านเท่านั้น

บางคนอาจจะมึนงงสับสนกับศรัทธา ยิ่งทำให้เด่นมากขึ้น อย่างนี้เราก็สามารถแยกได้ว่าใครเป็นใคร

ย หากเข้าพิธีตามศาสนา เช่น ไปละหมาดที่มีสยิด เราถือว่าเป็นการเข้าสักการะต่อพระเจ้าทุกคนต้องแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อย ทำให้ดูสวยงาม

และสะอาดตาต่อผู้พบเห็น ยิ่งนัก

ย การแต่งกายเข้าพิธีละหมาดของผู้ชาย ส่วนมากเราจะเห็นเป็นโสร่ง เสื้อแขน ยาวสีอ่อน ๆ หรือ แขนสั้นก็ได้ สวมหมวก และ อาจมีผ้าโพกศีรษะอีกทีหนึ่ง ผ้าโพกศีรษะ

นี้บางคนสงสัยว่า เขาโพกกันทำไม ตามธรรมดาแล้วเราทำละหมาดเราก็ได้บุญอยู่แล้ว แต่ถ้าเรามีผ้าโพกศีรษะอีกแล้วก็สามารถเพิ่มบุญให้แก่เราอีกต่างหาก

โดยที่ไม่ต้องลงทุนอะไรเลย ใจกลางเมืองภูเก็ต เรามีมัสยิด อยู่ที่ตลิ่งชัน เราจะพบเห็นผู้คนที่ไม่ไปทำละหมาดนั้น ส่วนใหญ่จะนุ่ง กางเกง

นั่นก็เพราะว่าเขาอาจจะทำงานอยู่ แล้วปลีกตัวออกมาก็ได้ ไม่ผิดแต่อย่างใด เพราะการแต่งกายของผู้ชายนั้น

ง่ายกว่าผู้หญิงต้องนุ่งผ้าให้ปิดตั้งแต่สะเอวลงมาถึงหัวเข่าก็พอ นั่นเป็นการบังคับ แต่การเข้าสักการะเราต้องแต่งกายในชุดที่สุภาพ เรียบร้อย ไม่ว่าจะศาสนาใดก็ตาม

แล้ว อีกอย่างก็อาจจะมีการพรมน้ำหอมเพื่อให้เกิดความชื่นใจอีกก็ได้ แต่น้ำหอมนั้นจะต้องไม่มีแอลกอฮอล์ปะปนเพราะอิสลามถือว่า แอลกอฮอล์เป็นสิ่งสกปรก และนั่นเป็นการแต่งกายของผู้ชาย ซึ่งมักจะพบเห็นโดยทั่วไปของชาวภูเก็ต แต่ใช้ว่าจะมีเพียงเท่านี้ และ สิ่งที่เป็นที่นิยมกันก็คือ กางเกงนี้แหละมันง่ายดี ไปไหนมาไหนก็สะดวก แต่ต้องเลยหัวเข่ามาจึงถือว่าใช้ได้ ส่วนกางเกงตามสมัยนิยม กางเกงขาสั้น นั้นตามกฎหมายแล้วไม่ได้ มาใส่กันเองต่างหาก ตามสมัยนิยม หารู้ไม่ว่าเป็นบาปสถานเดียว

ย การแต่งกายของมุสลิมของผู้ชายยังมีอีกพวกหนึ่ง ซึ่งเขาจะเคร่งมาก ก็คือการแต่งกายของพวกเขา "ตะวะห์" หรือรู้จักกันในนามของผู้เผยแพร่ศาสนา พวกนี้จะแต่งกายแบบเดียวกับท่านศาสดา เพราะบทบัญญัติในคัมภีร์ อัลกุรอาน ว่าใครก็ตามที่ แต่งกายแบบท่านศาสดา หรือเลียนแบบท่านจะได้รับผลบุญอย่างมากมาย ซึ่งเราเรียกว่า "ซุนนะห์" คือ แบบอย่างของท่านศาสดามุฮัมมัด (ซ.ล.)

ย สำหรับการแต่งกายของมุสลิมหญิงนั้น มุสลิมถือว่าสำคัญมาก สมัยก่อนผู้หญิงต้องอยู่บ้านเท่านั้น จะไปไหน มาไหน ก็ต้องขออนุญาตจากสามีก่อนย การแต่งกายจะต้องคลุมศีรษะ ไม่ให้เห็นแม้แต่เส้นผมแม้แต่เส้นเดียว ห้ามสวมกางเกงขาสั้นโดยเด็ดขาดเพราะถือว่าเป็นบาปอย่างมหันต์

ย เส้นที่อีกอย่างหนึ่งของผู้หญิงมุสลิม ก็คือ เวลาแต่งตัวไปมัสยิดเพื่อละหมาด จะแต่งตัวอย่างสวยงาม คือ มีผ้าคลุมศีรษะที่สวยงาม แต่ไม่ดูฉูดฉาด ย ย ย ย เสื้อแขนยาวอาจเป็นลูกไม้หรือเรียกว่า "ยาหยา" ก็ได้ ผ้าใต้อาจต่างกัน ใดๆอาจมีการใส่น้ำหอมกันนิดหน่อย มองดูสวยงามมาก นั้นเป็นการแต่งกายที่พวกเขาเหล่านั้นแต่งไปมัสยิด

ย เวลาไปเที่ยวหรือออกนอกบ้าน ตามกฎหมายศาสนา หญิงต้องคลุมศีรษะ แต่ปัจจุบัน อาจไม่ค่อยเห็นเยาวชนหญิงมุสลิมคลุมศีรษะ เพราะทุกคนต้องทำงานนอกบ้าน แต่หญิงผู้สูงอายุยังคงเคร่งครัดที่จะนุ่งผ้าปาเต๊ะและคลุมศีรษะย มุสลิมชายนุ่งโสร่งและสวมเสื้อแขนยาวประเพณีงานศพ

ข้อบังคับที่ต้องทำแก่ผู้ตาย

ย ศาสนาอิสลามบัญญัติให้มุสลิมที่ยังมีชีวิตอยู่ ต้องกระทำต่อผู้ตาย (สุกัมญะนาซะห์) มี ๔ ประการ

- ย ๑. ต้องอาบน้ำให้ศพ
- ย ๒. ต้องห่อหุ้มศพ
- ย ๓. ต้องละหมาดให้
- ย ๔. ต้องนำศพไปฝัง

ย ผู้ควรอาบน้ำให้ศพได้นั้น ถ้าผู้ตายเป็นชาย ผู้อาบน้ำควรเป็นผู้ชาย ถ้าผู้ตายเป็นผู้หญิง ผู้อาบน้ำควรเป็นผู้หญิง และให้พี่น้องหรือผู้ใกล้ชิดเป็นผู้อาบน้ำ เช่น บิดา มารดาอาบให้ลูก หรือ ลูกอาบให้บิดามารดา การล้างขณะอาบน้ำควรกระทำเบา ๆ ถ้าเห็นสิ่งที่ติดเกี่ยวกับผู้ตาย ควรเอาให้ผู้อื่นฟัง แต่ถาเป็นสิ่งที่ไม่มีกลิ่นเสีย

ย การอาบน้ำให้ศพ ควรอาบในสถานที่มิดชิด และมีผ้าปิดศพส่วนที่ควรปกปิด ความอาย วางศพไว้บนที่สูง เช่น แคร่ ชำระล้างสิ่งสกปรก(น่ายีส)ออกเสียก่อน ให้จุดของหอม เช่น กายาน ภูปหอมในขณะที่อาบนำ เอน้ำสะอาดรดให้ทั่วร่างก็ได้ แต่การอาบน้ำที่ดีควรต้องล้างเล็บ ฟัน จมูก มือเสียก่อน แล้วใช้สามมถล้างให้สะอาดภายหลังก็รดด้วยน้ำบุพพราสลบกับน้ำสะอาด ๓ ครั้ง เอน้ำพิมเสรดเป็นครั้งสุดท้าย แล้วอาบน้ำละหมาดให้คนตายด้วย วิธีอาบก็เหมือนกับอาบน้ำละหมาดคนเป็น เมื่ออาบน้ำละหมาดเสร็จแล้ว ให้เอาสำลีหรือผ้าสะอาดซับน้ำให้แห้ง

ย
วิธีการห่อศพ

ย จำเป็นต้องห่อผ้าให้ผู้ตาย โดยใช้ผ้าที่สะอาด อย่างน้อยผ้าผืนเดียว ที่สามารถปิดมิดชิด ตลอดทั้งร่างกายแต่การห่อศพที่ดีนั้น สำหรับผู้ชายใช้ผ้าห่อ ๓ ชั้น ผู้หญิงใช้ผ้า ๕ ชั้น ได้แก่ ผ้าห่อ เสื้อผ้าคลุมศีรษะ หรือชุดสวมละหมาด ย (ตะละกง) ย ๔-๕ ย มีผ้าห่ออีก ๒ ชั้น

ย วิธีห่อ เอาผ้าที่เตรียมไว้ตัดยาวกว่าส่วนสูง ของผู้ตาย ปล่อยไปเอาของหอม เช่น ไม้จันทร์ โรยลงบนผ้า และ เอาผ้าผืนที่สองพับทับผืนที่หนึ่ง เอาของหอมใส่ลงไปอีกแล้วก็เอาผ้าผืนที่สามพับทับอีกแล้วใส่ของหอม

ย แล้วหลังจากนั้นก็ยกศพลงมาวางบนผ้าให้นอนหงาย เหยียดตรง เอามือทั้งสองมาวางบนหน้าอก

ย